

רע"פ 4233/19 - דוד רויטמן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4233/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: דוד רויטמן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק ע"פ 19-03-47540 מיום 16.5.2019 שניתן על ידי כב' השופט העמית י' גריל וכב' השופטים ב' בר-זיו וכ' סעב

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט העמית י' גריל והשופטים ב' בר-זיו וכ' סעב) בע"פ 19-03-47540 מיום 16.5.2019 בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ע' קוטון) בת"פ 11-11-26040 מיום 9.10.2018.

1. המבקש הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בביצוען של עבירות זיוף, סיוע לזיוף, סיוע לשימוש במסמך מזויף, סיוע לקבלת דבר במרמה וסיוע לשיבוש מהלכי משפט. זאת, לאחר שהוכחה מעורבותו באירועים שתוארו בשני אישומים מתוך שבעה שיוחסו לו בכתב אישום שהוגש נגדו ונגד ארבעה נאשמים נוספים. על פי החלק הכללי של כתב האישום, המבקש, עורך דין במקצועו, עבד יחד עם שלושה מהנאשמים הנוספים במשרד עורכי דין הנושא בין היתר את שמו ועוסק בייצוג חייבים וזוכים בהוצאה לפועל. במהלך השנים קשרו המבקש ויתר הנאשמים, לעיתים יחד עם אנשים נוספים, קשר על מנת להשתלט במרמה על נכסיהם של נפטרים עריריים, תוך שימוש בהליכי הוצאה לפועל, הצגת מצגי שווא על בסיס מסמכים מזויפים ושקרניים, ושיבוש מהלכי משפט. בשני האישומים בהם הורשע המבקש, תוארו המהלכים

שעשה המבקש, יחד עם הנאשמים הנוספים או עם חלק מהם, ביחס לנכסיו של מנוח מסוים.

2. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי מעשי המרמה אכן בוצעו, וארבעת הנאשמים הנוספים הודו והורשעו במסגרת הסדרי טיעון בכתבי אישום מתוקנים. טענתו המרכזית של המבקש הייתה כי הוא נוצל ורומה וכי מרבית המסמכים הנושאים את חתימתו זויפו, או שנחתמו בחותמת מוטבעת שהותיר לשימוש עובדי המשרד מבלי שידע שנעשה בה שימוש לשם ביצוע עבירה. בית משפט השלום בחן, בהכרעת דין מפורטת, את כל אחד מהאירועים המפורטים בכתב האישום לגופו תוך שהוא נדרש ליסוד העובדתי והנפשי הנלמד מפועלו של המבקש ביחס לכל מסמך ופעולה. בית המשפט קבע כי המשיבה הצליחה להוכיח שהמבקש היה מעורב באופן אקטיבי באירועים המפורטים באישומים הראשון והשלישי, ולעומת זאת, כי אין ראיות מספיקות כדי לסבך את המבקש במעורבות באירועים המפורטים ביתר האישומים בכתב האישום. גרסת המבקש, לפיה פעל באופן תמים ונוצל, נדחתה משנקבע כי מדובר בגרסה שאינה אמינה ואינה מהימנה. בסיכומם של דברים, קבע בית משפט השלום כי לא הוכח שהמבקש היה חלק מהמעגל הפנימי של מבצעי העבירות, או שהיה מודע לכל המתרחש, ועם זאת "הוכח כי מעשיו תרמו תרומה לא מבוטלת לעבירות שבוצעו באירועי האישומים הראשון והשלישי" וכי המבקש "היה מודע לכך שמתבצעים סביבו, בקרבתו ובאמצעותו, מעשים לא תקינים, לא כשרים שתכליתם השגת תוצאה אסורה. לכל הפחות עצם הנאשם [המבקש - ג.ק.] עיניו מלהכיר בכך, אך לגישתי, נקט בעיוורון מכון ומוחלט". בגין הרשעתו, גזר בית משפט השלום על המבקש שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס.

3. ערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין, בו עתר לזיכוי, נדחה על ידי בית המשפט המחוזי בקבעו כי הוא אינו מוצא כל הצדקה להתערב בהכרעת דינו המבוססת והמנומקת של בית משפט השלום, לאחר שעמד על קביעותיו העובדתיות של בית משפט השלום ועל עיקרי הראיות שעמדו בבסיסם.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפניי.

4. הבקשה שלפניי היא העתק מדויק, לבד מפסקאות הפתיחה והסיום, של הודעת הערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי, ואף כותרתה "הודעת ערעור". המבקש עותר לזיכוי, תוך שהוא מעלה טענות שונות נגד הממצאים העובדתיים שקבע בית משפט השלום ותוך שהוא חוזר על גרסתו, בהתייחס למסמכים ואירועים ספציפיים, כי הוא לא ידע על הפעולות שנעשו בשמו וכי חתימתו זויפה.

5. דין בקשת רשות הערעור להידחות. על דרך הכלל, זכותו של נאשם היא כי עניינו ידון בפני שתי ערכאות, ורשות לערעור שני תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010); רע"פ 8215/16 יצחק נ' מדינת ישראל (29.3.2017)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות כיוון שכל הטענות המנויות בגדרה נוגעות לעניינו הפרטי של המבקש, ובפרט לקביעות עובדתיות שנקבעו בעניינו.

6. הבקשה שלפניי, בהיותה העתק מדויק של הודעת הערעור, לא רק מחטיאה את מטרתו של הליך רשות הערעור אלא היא למעשה כלל לא משיגה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בו ניתן כבר מענה לטענות שמעלה

המבקש (רע"פ 10218/17 רובינזון נ' מדינת ישראל(27.2.2018)). הדברים אמורים ביתר שאת שעה שהטענות המועלות בבקשה, רובן ככולן, מופנות כלפי ממצאי עובדה ומהימנות שקבע בית משפט השלום על בסיס התרשמותו מהעדים ומסימני האמת שנתגלו לו בעדותם, ובייחוד מקום שבית המשפט המחוזי שב ובחן ממצאים אלו מבלי שמצא בהם כל פגם. כידוע, אין ערכאת הערעור נוהגת להתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית למעט במקרים חריגים ומצומצמים, לא כל שכן עת עסקין ב"גלגול שלישי" (רע"פ 7789/18 דהאן נ' מדינת ישראל (6.12.2018)).

7. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, א' בתמוז התשע"ט (4.7.2019).

שׁוֹפֵט
